REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/568 AL COMISIEI

din 23 aprilie 2020

de instituire a obligației de a prezenta o autorizație de export pentru exportul anumitor produse

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind instituirea unui regim comun aplicabil exporturilor ([1]), în special articolul 6,

întrucât:

(1) La 15 martie 2020, Comisia Europeană a publicat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/402 ([2]) de instituire a obligației de a prezenta o autorizație de export pentru exportul anumitor produse, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2015/479. Regulamentul respectiv a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/426 al Comisiei din 19 martie 2020 ([3]).

(2) Regulamentul (UE) 2020/402 și regulamentul de modificare a acestuia sunt aplicabile pentru o perioadă limitată de șase săptămâni.

(3) În timp ce criza epidemiologică cauzată de COVID-19 continuă, cererea din cadrul Uniunii de echipamente individuale de protecție („EIP") constând în măști de protecție (și măști chirurgicale), mănuși, ochelari de protecție, viziere de protecție a feței și combinezoane, rămâne foarte ridicată și chiar continuă să crească. Cererea de anumite tipuri de EIP a provocat, în special, penurii pe piața internă. Având în vedere natura lor și circumstanțele actuale, acest tip de echipamente reprezintă un produs esențial, deoarece sunt necesare pentru a preveni răspândirea în continuare a bolii și pentru a proteja sănătatea personalului medical care îi tratează pe pacienții infectați.

(4) Se depun, în continuare, eforturi pentru a sprijini furnizarea urgentă și adecvată de echipamente de protecție pe întreg teritoriul UE. Capacitățile de producție a echipamentelor individuale de protecție au fost mărite. Comisia a finalizat o achiziție publică comună pentru echipamente individuale de protecție, la care au participat 25 de state membre. Aceste inițiative se dovedesc a fi de succes și, conform planurilor, echipamentele vor fi disponibile în termen de două săptămâni de la semnarea contractelor între statele membre și ofertanți.

(5) În temeiul Mecanismului de protecție civilă al Uniunii (MPCU), Comisia Europeană a decis să creeze rescEU, o rezervă strategică de echipamente medicale precum ventilatoarele și măștile de protecție, pentru a ajuta țările UE în contextul pandemiei de COVID-19. Finanțată integral de Comisie prin intermediul granturilor directe, această rezervă va fi găzduită de unul sau mai multe state membre.

(6) Comisia a înființat, de asemenea, o Casă de compensare, inclusiv pentru EIP, având obiectivul de a coordona eforturile de corelare a cererii și ofertei la nivelul UE și de a facilita funcționarea adecvată a pieței interne.

(7) În pofida acestor acțiuni, având în vedere creșterea cererii de EIP din Uniune, există încă un decalaj între cerere și ofertă în cadrul Uniunii, în special în ceea ce privește anumite tipuri de EIP, care sunt vitale pentru prevenirea răspândirii bolii și pentru tratarea pacienților.

(8) În lumina acestor eforturi depuse cu scopul de a depăși situația critică a penuriei de anumite tipuri de EIP din Uniune, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a contribui la remedierea și prevenirea penuriilor de EIP.

(9) Aceste măsuri, menite să protejeze sănătatea și să aibă un impact asupra comerțului, trebuie să fie specifice, proporționale, transparente și temporare.

([1]) JO L 83, 27.3.2015, p. 34.

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/402 al Comisiei din 14 martie 2020 de instituire a obligației de a prezenta o autorizație de export pentru exportul anumitor produse (JO L 77 I, 15.3.2020, p. 1).

([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/426 al Comisiei din 19 martie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/402 de instituire a obligației de a prezenta o autorizație de export pentru exportul anumitor produse (JO L 84 I, 20.3.2020, p. 1).

(10) Într-o declarație comună din 26 martie, membrii Consiliului European au subliniat că adoptarea deciziei privind autorizarea exportului de EIP trebuie să conducă la ridicarea completă și efectivă a tuturor formelor de interdicții sau restricții interne.

(11) Uniunea nu intenționează să restricționeze exporturile mai mult decât este absolut necesar; de asemenea, Uniunea dorește să respecte principiul solidarității internaționale în această situație de pandemie mondială. Prin urmare, măsurile Uniunii trebuie să fie proporționale și să garanteze faptul că exporturile rămân posibile, sub rezerva unei autorizări prealabile. În acest scop, statele membre trebuie să acorde autorizații de export în anumite circumstanțe, în cazul în care transportul în cauză nu constituie o amenințare la adresa nevoii reale de EIP din Uniune și răspunde unei nevoi legitime de utilizare medicală, de natură oficială sau profesională, dintr-o țară terță. În schimb, statele membre nu trebuie să autorizeze exporturile care ar crea distorsiuni speculative și ar servi stocării și acaparării de echipamente esențiale de către cei care au puține nevoi obiective sau care nu au nevoie de astfel de echipamente.

(12) Un sistem de autorizații de export trebuie să remedieze sau să prevină o situație de penurie de produse esențiale în interiorul Uniunii. Obiectivul principal al unui astfel de sistem ar fi protejarea sănătății publice în cadrul Uniunii.

(13) Modalitățile administrative pentru aceste autorizații trebuie să rămână la latitudinea statelor membre pe durata acestui sistem temporar.

(14) Pe baza principiului solidarității internaționale, statele membre trebuie să autorizeze exporturile pentru a permite furnizarea de provizii de urgență în contextul ajutorului umanitar.

(15) Statele membre trebuie să aibă în vedere acordarea de autorizații atunci când exporturile sunt destinate organismelor de stat, organismelor publice și altor organisme de drept public, responsabile cu distribuirea sau punerea la dispoziție a EIP către persoanele afectate sau care riscă să fie afectate de COVID-19 sau către persoanele implicate în combaterea pandemiei de COVID-19.

(16) Autorizațiile trebuie acordate doar în măsura în care volumul exporturilor nu este de așa natură încât să constituie o amenințare la adresa disponibilității EIP pe piața statului membru în cauză sau pe alte piețe din cadrul Uniunii în scopul îndeplinirii obiectivului prezentului regulament. În acest sens, statele membre trebuie să contacteze Casa de compensare instituită de Comisie înainte de a acorda o astfel de autorizație. Cu toate acestea, statele membre nu sunt obligate să contacteze Casa de compensare în cazul autorizațiilor pentru provizii de urgență în contextul ajutorului umanitar.

(17) Înainte de a lua o decizie cu privire la acordarea unei autorizații de export, statele membre trebuie, de asemenea, să aibă în vedere respectarea unei obligații de aprovizionare în temeiul achizițiilor publice comune sau al rescEU de către Uniune și statele membre, sprijinirea activităților Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), sprijinirea răspunsurilor coordonate la nivelul UE la situațiile de criză sau răspunsul la solicitările de asistență din partea țărilor terțe sau a organizațiilor internaționale.

(18) Statele membre trebuie să țină seama, de asemenea, de gradul de integrare a pieței pentru produsele în cauză între părți ale teritoriului vamal al Uniunii și alte țări sau teritorii, indiferent dacă integrarea se bazează pe un acord de instituire a unei zone de liber schimb sau pe alte motive precum proximitatea geografică sau legăturile istorice. În același timp, ar fi contraproductiv să se perturbe lanțurile valorice strâns integrate și rețelele de distribuție stabilite pe baza acordurilor respective sau în alte moduri, în particular în cazul țărilor și economiilor învecinate.

(19) Prezentul regulament trebuie să se aplice anumitor tipuri de EIP. Pentru a asigura coerența, descrierea tipurilor de EIP care fac obiectul sistemului de autorizare prevăzut în prezentul regulament trebuie să fie aliniată cu specificațiile corespunzătoare privind echipamentele care fac obiectul achiziției publice comune, prin care s-au identificat nevoile specifice la nivelul Uniunii. Codurile NC trebuie să fie indicate doar cu titlu informativ.

(20) Obiectivul Casei de compensare este de a garanta faptul că oferta este adecvată pentru satisfacerea cererii pentru toate tipurile de EIP de pe piața Uniunii. În acest sens, s-ar putea să fie necesar să se revizuiască domeniul de aplicare al anexei I și produsele reglementate de prezentul regulament. O revizuire a domeniului de aplicare trebuie să se bazeze pe o evaluare continuă a nevoilor de echipamente critice legate de combaterea COVID-19 și a eventualelor penurii de astfel de echipamente. Trebuie să se acorde o atenție deosebită produselor care fac obiectul achiziției publice comune, precum și celor solicitate în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii, cum ar fi alte tipuri de EIP, ventilatoarele și produsele de laborator (kiturile de testare).

(21) Piața unică a echipamentelor medicale și a echipamentelor individuale de protecție, precum și lanțurile valorice de producție și rețelele de distribuție ale acestora, sunt strâns integrate dincolo de granițele Uniunii. Acesta este, în special, cazul statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb și al țărilor din Balcanii de Vest, care s-au angajat într-un proces de integrare profundă cu Uniunea. Supunerea exporturilor de anumite echipamente individuale de protecție către aceste țări la obligația de a prezenta o autorizație de export ar fi contraproductivă, având în vedere integrarea strânsă a lanțurilor valorice de producție și a rețelelor de distribuție, în condițiile în care aceste echipamente reprezintă un produs esențial necesar pentru a preveni răspândirea în continuare a bolii și pentru a proteja sănătatea personalului medical care tratează pacienții infectați. Prin urmare, este oportun să se excludă aceste țări din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(22) De asemenea, este oportun să fie scutite de obligația de autorizare a exportului țările și teritoriile de peste mări enumerate în anexa II la tratat, precum și Insulele Feroe, Andorra, San Marino și Cetatea Vaticanului și Gibraltar, având în vedere dependența particulară a acestora de lanțurile de aprovizionare metropolitane din statele membre de care sunt atașate sau, respectiv, de lanțurile de aprovizionare ale statelor membre învecinate.

(23) Prezentul regulament trebuie să se aplice exporturilor de mărfuri din Uniune de pe teritoriul vamal al Uniunii. Prin urmare, nu este necesar ca țările care fac parte din respectivul teritoriu vamal să fie scutite pentru a primi transferuri nerestricționate provenite din Uniune. Acesta este cazul în special al Principatului Monaco ([4]). În schimb, teritoriile statelor membre care sunt excluse în mod specific din teritoriul vamal al Uniunii nu trebuie să intre sub incidența obligației de autorizare a exportului și, prin urmare, trebuie să fie scutite la rândul lor. Această dispoziție vizează teritoriile Büsingen, Heligoland, Livigno, Ceuta și Melilla. De asemenea, exporturile către platoul continental al unui stat membru sau către zone economice exclusive declarate de un stat membru în temeiul UNCLOS trebuie să fie scutite de la aplicarea prezentului regulament.

(24) Măsurile prevăzute în prezentul regulament nu trebuie să se aplice comerțului dintre statele membre ale UE. În conformitate cu articolul 127 alineatul (3) din Acordul de retragere, pe parcursul perioadei de tranziție, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord este considerat stat membru, nu țară terță.

(25) În prezent, unele dintre țările menționate anterior mențin restricții la exportul de echipamente de protecție personală.

(26) Autoritățile țărilor și teritoriilor excluse din sistemul de autorizare a exportului trebuie să ofere garanții adecvate că își vor controla propriile exporturi de produse în cauză, pentru a evita subminarea obiectivului urmărit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/402. Comisia trebuie să monitorizeze îndeaproape acest aspect.

(27) Pentru a evita subminarea obiectivului urmărit de prezentul regulament, autoritățile țărilor și teritoriilor excluse trebuie să pună la dispoziție astfel de exporturi către Uniune.

(28) În scopul evaluării situației în mod regulat și pentru a asigura transparența și coerența, statele membre trebuie să raporteze Comisiei deciziile lor de acordare sau de respingere a cererilor de autorizații de export. Comisia trebuie să publice în mod regulat aceste informații, ținând seama, în mod corespunzător, de caracterul lor confidențial.

(29) Cerințele de autorizare prealabilă au un caracter excepțional, ele trebuie să fie specifice și să aibă o valabilitate limitată. Pentru a se asigura faptul că măsurile nu rămân în vigoare mai mult decât este necesar, acestea trebuie să se aplice pentru o perioadă de 30 de zile. Pe baza evoluțiilor atât în privința răspândirii COVID-19, cât și a echilibrului între cerere și ofertă, Comisia trebuie să analizeze în mod regulat situația și necesitatea de a scurta sau de a prelungi durata măsurilor, după caz.

(30) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/479,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „export” înseamnă o procedură de export în sensul articolului 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

2. „teritoriul vamal al Uniunii Europene” înseamnă teritoriul în sensul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

([4]) A se vedea articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

Articolul 2

Autorizația de export

(1) Pentru exportul anumitor tipuri de EIP enumerate în anexa I este necesară o autorizație de export întocmită în conformitate cu formularul din anexa II, indiferent dacă aceste echipamente sunt originare sau nu din Uniune. O astfel de autorizație este limitată la mărfurile din Uniune ([5]) și nu este necesară pentru mărfurile non-Uniune. Ea este acordată de către autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit exportatorul și se eliberează în scris sau prin mijloace electronice.

(2) Este necesară o autorizație de export pentru toate exporturile, aceasta fiind acordată atunci când mărfurile sunt declarate pentru export și cel târziu la momentul acordării liberului de vamă pentru mărfuri.

(3) Dacă nu se prezintă o autorizație de export valabilă, exportul de astfel de mărfuri este interzis.

(4) Exporturile către Republica Albania, Andorra, Bosnia și Herțegovina, Insulele Feroe, Gibraltar, Republica Islanda, Kosovo ([6]), Principatul Liechtenstein, Muntenegru, Regatul Norvegiei, Republica Macedonia de Nord, Republica San Marino, Serbia, Confederația Elvețiană, Statul Cetății Vaticanului, precum și țările și teritoriile de peste mări enumerate în anexa II la tratat nu fac obiectul măsurilor prevăzute la alineatele (1) și (2). Aceeași dispoziție se aplică exporturilor către teritoriile Büsingen, Heligoland, Livigno, Ceuta și Melilla.

(5) Exporturile către instalații situate pe platoul continental al unui stat membru sau într-o zonă economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul UNCLOS nu fac obiectul măsurilor prevăzute la alineatele (1) și (2).

(6) Pe baza principiului solidarității, statele membre trebuie să autorizeze exporturile destinate utilizării în țări terțe pentru a permite furnizarea de provizii de urgență în contextul ajutorului umanitar. Statele membre procesează rapid cererile de autorizații de export, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 2 zile lucrătoare de la data la care au fost furnizate autorităților competente toate informațiile necesare.

(7) Statele membre trebuie să aibă în vedere acordarea de autorizații atunci când exporturile sunt destinate organismelor de stat, organismelor publice și altor organisme de drept public, responsabile cu distribuirea sau punerea la dispoziție a EIP către persoanele afectate sau care riscă să fie afectate de COVID-19 sau către persoanele implicate în combaterea pandemiei de COVID-19. Aceste autorizații trebuie să fie acordate doar în măsura în care volumul exporturilor nu este de așa natură încât să reprezinte o amenințare pentru disponibilitatea EIP enumerate în anexa I pe piața statului membru în cauză sau pe alte piețe din cadrul Uniunii. În acest scop, statele membre informează Comisia înainte de a acorda o astfel de autorizație, la următoarea adresă e-mail SG-CCH@ec.europa.eu. Comisia emite un aviz în termen de 48 de ore după ce a fost informată.

Articolul 3

Aspecte procedurale

(1) În cazul în care EIP enumerate în anexa I se află în unul sau în mai multe state membre diferit(e) de cel în care s-a depus cererea de autorizație de export, acest lucru se indică în cerere. Autoritățile competente din statul membru în care a fost depusă cererea de autorizație de export trebuie să consulte de îndată autoritățile competente din statul membru sau statele membre în care se află marfa și să furnizeze informațiile necesare. Statul membru sau statele membre consultate trebuie să facă cunoscute, în cel mai scurt timp posibil, dar în termen de cel mult cinci zile lucrătoare, eventualele obiecții cu privire la acordarea unei astfel de autorizații, obiecții care au caracter obligatoriu pentru statul membru în care a fost depusă cererea.

(2) Statele membre procesează cererile de autorizații de export în cel mai scurt timp posibil, dar emit o decizie în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la data la care au fost furnizate autorităților competente toate informațiile necesare. În cazuri excepționale și din motive bine întemeiate, această perioadă poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de 5 zile lucrătoare.

([5]) Pentru tranzacțiile excluse, a se vedea articolul 269 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1), astfel cum a fost modificat.

([6]) Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244 /1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

(3) Atunci când decid să acorde sau nu o autorizație de export în temeiul prezentului regulament, statele membre iau în considerare toate aspectele relevante, inclusiv, dacă este cazul, dacă exportul este justificat, printre altele, de:

— îndeplinirea obligațiilor de furnizare în cadrul unei proceduri comune de achiziții publice în conformitate cu articolul 5 din Decizia 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]);

— sprijinirea rezervei rescEU de produse farmaceutice și consumabile medicale sau echipamente de protecție destinate combaterii amenințărilor transfrontaliere grave la adresa sănătății, astfel cum se menționează în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/570 a Comisiei ([8]);

— răspunsul la solicitarea de asistență adresată către MPCU (Mecanismul de protecție civilă al Uniunii) și gestionată de acesta și susținerea acțiunilor de sprijin concertate coordonate de mecanismul integrat al UE pentru un răspuns politic la crize (IPCR), de Comisie sau de alte instituții ale Uniunii;

— sprijinirea activităților statutare ale organizațiilor cu rol umanitar din străinătate care beneficiază de protecție în temeiul Convenției de la Geneva, cu condiția să nu afecteze capacitatea de a funcționa ca organizație națională cu rol umanitar;

— sprijinirea activităților Rețelei mondiale de alertă și reacție a Organizației Mondiale a Sănătății (GOARN);

— asigurarea livrărilor necesare operațiunilor din străinătate ale statelor membre ale UE, inclusiv operațiuni militare, misiuni de poliție internaționale și/sau misiuni civile internaționale de menținere a păcii;

— asigurarea livrărilor necesare delegațiilor UE și ale statelor membre în străinătate.

(4) Statele membre pot lua în considerare alte elemente, cum ar fi gradul de integrare a pieței pentru produsele în cauză, realizate sau nu în temeiul unor acorduri de stabilire a unei zone de liber schimb cu țara de export vizată, precum și apropierea geografică.

(5) Înainte de a decide dacă să acorde sau nu o autorizație de export, statele membre se asigură că există un nivel adecvat de aprovizionare în Uniune în scopul satisfacerii cererii de EIP enumerate în anexa I. Prin urmare, autorizațiile de export pot fi acordate numai în cazul în care transportul în cauză nu reprezintă o amenințare la adresa disponibilității mărfurilor respective pe piața statului membru în cauză sau pe alte piețe ale Uniunii. Pentru a evalua cât mai bine situația, statele membre informează Comisia la adresa e-mail următoare: SG-CCH@ec.europa.eu, în special atunci când volumul exporturilor planificate poate cauza o penurie.

(6) Comisia emite un aviz în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

(7) Statele membre pot decide să utilizeze documente electronice în scopul prelucrării cererilor de autorizații de export.

Articolul 4

Notificări

(1) Statele membre notifică imediat Comisiei autorizațiile acordate și autorizațiile refuzate.

(2) Aceste notificări trebuie să conțină următoarele elemente:

(a) numele și datele de contact al autorității competente;

(b) identitatea exportatorului;

(c) țara de destinație;

(d) destinatarul final;

(e) acceptarea sau refuzul de acordare a autorizației de export;

(f) codul mărfii;

(g) cantitatea;

(h) unitățile și descrierea mărfurilor.

([7]) Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1).

([8]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/570 a Comisiei din 8 aprilie 2019 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește capacitățile rescEU și de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/762/UE a Comisiei (JO L 99, 10.4.2019, p. 41).

Notificarea se depune în format electronic la următoarea adresă:
TRADE-EXPORTAUTHORISATIONPPE@ec.europa.eu

(3) Comisia publică aceste informații privind autorizațiile acordate și cele refuzate, ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea datelor transmise.

Articolul 5

Clauza de reexaminare

Comisia monitorizează situația și, dacă este necesar, revizuiește cu rapiditate perioada de aplicare a prezentului regulament și domeniul de aplicare al acestuia, ținând seama de evoluția crizei epidemiologice cauzate de COVID-19 și de echilibrul între cerere și ofertă pe piața Uniunii.

Articolul 6

Dispoziții finale

Regulamentul intră în vigoare la 26 aprilie 2020. Se aplică pentru o perioadă de 30 de zile.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 aprilie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Echipamente de protecție

Echipamentele enumerate în prezenta anexă sunt în conformitate cu dispozițiile din Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), sau din Directiva 93/42/CEE ([2]), clasa I de dispozitive medicale.

Categorie	Descriere	Coduri NC
Ochelari și viziere de protecție	— protecție împotriva materialelor potențial infecțioase; — acoperă ochii și zona din jurul acestora; — compatibile cu diferite modele de măști și măști faciale cu piese faciale filtrante (FFP), — lentile transparente; — reutilizabile (pot fi curățate și dezinfectate) sau articole de unică folosință; — pot izola pielea feței.	ex 9004 90 10 ex 9004 90 90
Echipamente de protecție a gurii și a nasului	— măști pentru protejarea purtătorului împotriva materialelor potențial infecțioase sau pentru împiedicarea purtătorului să răspândească materiale potențial infecțioase; — reutilizabile (pot fi curățate și dezinfectate) sau articole de unică folosință; — pot include un dispozitiv de protecție a feței; — dotate sau nu cu un filtru care poate fi înlocuit.	ex 6307 90 98 ex 9020 00 00
Îmbrăcăminte de protecție	— îmbrăcăminte nesterilă (de exemplu halat, costum) pentru protejarea purtătorului împotriva materialelor potențial infecțioase sau pentru împiedicarea purtătorului să răspândească materiale potențial infecțioase; — reutilizabile (pot fi curățate și dezinfectate) sau articole de unică folosință.	ex 3926 20 00 ex 4015 90 00 ex 6113 00 ex 6114 ex 6210 10 10 6210 10 92 ex 6210 10 98 ex 6210 20 00 ex 6210 30 00 ex 6210 40 00 ex 6210 50 00 ex 6211 32 10 ex 6211 32 90 ex 6211 33 10 ex 6211 33 90 ex 6211 39 00 ex 6211 42 10 ex 6211 42 90 ex 6211 43 10 ex 6211 43 90 ex 6211 49 00 ex 9020 00 00

([1]) Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului (JO L 81, 31.3.2016, p. 51).

([2]) Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 69, 12.7.1993, p. 1).

ANEXA II

Cererea de autorizație de export menționată la articolul 2

Atunci când acordă autorizațiile de export, statele membre vor depune eforturi pentru a asigura vizibilitatea tipului de autorizație pe formularul eliberat. Prezenta autorizație de export este valabilă în toate statele membre ale Uniunii Europene până la data expirării.

<table>
<tr><td>UNIUNEA EUROPEANĂ</td><td colspan="3">Export de echipamente individuale de protecție [Regulamentul (UE) 2020/568]</td></tr>
<tr><td>1. Exportatorul
Numărul EORI (după caz)</td><td colspan="2">2. Numărul autorizației</td><td>3. Data de expirare</td></tr>
<tr><td>4. Autoritatea emitentă</td><td>5. Țara de destinație</td><td>6. Beneficiarul final</td><td>6a. Exportul contribuie la unul dintre scopurile prevăzute la articolul 3 sau este menit să permită furnizarea de materiale de urgență în contextul ajutorului umanitar astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6)?</td></tr>
<tr><td>7. Codul mărfurilor</td><td rowspan="2">8. Cantitatea</td><td rowspan="2">9. Unitatea</td><td rowspan="2">10. Descrierea mărfurilor</td></tr>
<tr><td>11. Locul</td></tr>
<tr><td>7. Codul mărfurilor</td><td rowspan="2">8. Cantitatea</td><td rowspan="2">9. Unitatea</td><td rowspan="2">10. Descrierea mărfurilor</td></tr>
<tr><td>11. Locul</td></tr>
<tr><td>7. Codul mărfurilor</td><td rowspan="2">8. Cantitatea</td><td rowspan="2">9. Unitatea</td><td rowspan="2">10. Descrierea mărfurilor</td></tr>
<tr><td>11. Locul</td></tr>
<tr><td>7. Codul mărfurilor</td><td rowspan="2">8. Cantitatea</td><td rowspan="2">9. Unitatea</td><td rowspan="2">10. Descrierea mărfurilor</td></tr>
<tr><td>11. Locul</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Semnătura, locul și data, ștampila</td></tr>
</table>

Note explicative la formularul pentru autorizația de export

Este obligatoriu să se completeze toate casetele, cu excepția cazului în care se menționează altfel.

Casetele 7-11 se repetă de 4 ori pentru a se putea solicita o autorizație pentru 4 produse diferite.

Caseta 1	Exportatorul	Numele și adresa complete ale exportatorului pentru care se eliberează autorizația + numărul EORI, dacă este cazul.
Caseta 2	Numărul autorizației	Numărul autorizației este completat de autoritatea care eliberează autorizația de export și are următorul format: XXaaaa999999, unde XX este codul din geonomenclatură ([1]), format din 2 litere, al statului membru emitent, aaaa este anul eliberării autorizației, format din 4 cifre, 999999 este un cod unic, format din 6 cifre, din cadrul XXaaaa, atribuit de autoritatea emitentă.
Caseta 3	Data de expirare	Autoritatea emitentă poate defini o dată de expirare a autorizației. Această dată de expirare nu poate fi ulterioară perioadei de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Dacă autoritatea emitentă nu stabilește o dată de expirare, autorizația expiră cel târziu la 30 de zile după intrarea în vigoare a prezentului regulament.
Caseta 4	Autoritatea emitentă	Numele și adresa complete ale autorității statului membru care a eliberat autorizația de export.
Caseta 5	Țara de destinație	Codul din geonomenclatură, format din 2 litere, al țării de destinație a mărfurilor pentru care a fost eliberată autorizația.
Caseta 6	Beneficiarul final	Numele și adresa complete ale beneficiarului final al mărfurilor, dacă sunt cunoscute în momentul eliberării, + numărul EORI, dacă este cazul. Dacă beneficiarul final nu este cunoscut în momentul eliberării, câmpul se lasă necompletat.
Caseta 6a	Exportul contribuie la unul dintre scopurile prevăzute la articolul 3 sau este menit să permită furnizarea de materiale de urgență în contextul ajutorului umanitar astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6)?	În cazul în care exportul contribuie la unul dintre scopurile prevăzute la articolul 3 sau este menit să permită furnizarea de materiale de urgență în contextul ajutorului umanitar astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6), acest lucru trebuie să fie indicat.
Caseta 7	Codul mărfurilor	Codul numeric din Sistemul armonizat sau din Nomenclatura combinată ([2]) la care sunt clasificate mărfurile care urmează a fi exportate atunci când se eliberează autorizația.
Caseta 8	Cantitatea	Cantitatea de mărfuri măsurată în unitatea declarată în caseta 9.
Caseta 9	Unitatea	Unitatea de măsură în care este exprimată cantitatea declarată în caseta 8. Unitățile care trebuie utilizate sunt „P/ST” pentru mărfurile numărate ca număr de bucăți (de exemplu, măști).
Caseta 10	Descrierea mărfurilor	O descriere într-un limbaj simplu care să fie suficient de exactă pentru a permite identificarea mărfurilor.
Caseta 11	Locul	Codul din geonomenclatură al statului membru în care se află mărfurile. Dacă mărfurile se află în statul membru al autorității emitente, această casetă trebuie lăsată necompletată.
Caseta 12	Semnătura, ștampila, locul și data	Semnătura și ștampila autorității emitente. Locul și data eliberării autorizației.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7).

([2]) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).